

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 22Csp/77/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121355432
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Matayová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2022:6121355432.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Matayovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO. 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému: A. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, 841 03 Bratislava, zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/2, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 2.149,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

O výške nároku na náhradu trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica, domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 2.149,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.149,20 Eur od 24.10.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom zostatku neuhradeného úveru. Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania vydal dňa 11.06.2021 platobný rozkaz, ktorý sa však žalovanému nepodarilo doručiť. Nakoľko právny zástupca žalobcu na výzvu súdu navrhol pokračovanie v konaní, Okresný súd Banská Bystrica vec postúpil tunajšiemu súdu.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 17.06.2016 uzatvoril právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) so žalovaným zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“. Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.500,- Eur, ktoré sa žalovaný zaviazal formou dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami žalovaný mesačné splátky neplnil riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 17.09.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti bolo žalovanému doručené dňa 16.10.2018. Nakoľko žalovaný v dodatočnej lehote 7 dní od doručenia oznámenia o vyhlásení splatnosti dlžnú sumu úveru nezaplatil, dostal sa tak od 24.10.2018 do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. Žalobca si v konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku spočívajúceho vo výške nesplatennej dlžnej

istiny úveru vo výške 2.149,20 spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný napriek predžalobnej upomienke nezaplatil.

3. Súd doručil žalovanému žalobu spolu s prílohami a výzvou na vyjadrenie sa k žalobe dňa 04.10.2021. Žalovaný v rámci vyjadrenia k podanej žalobe uviedol, že v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 24. apríla 2018 sp. zn. 1Cdo 147/2017 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR vo veciach občianskoprávných č. 8/2018 pod bodom 60. Postúpenie pohľadávky a zákon o bankách: „ Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo 26/2017 z 28.03.2018, v spomenutom uznesení sp. zn. 1Cdo 147/2017 z 24.04.2018 a v uznesení Najvyššieho súdu SR z 20. novembra 2019, sp. zn. 1Obdo 92/2018 okrem iného uviedol, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4Obo 210/01 je už dávno prekonané, čo potvrdzujú vyššie uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpeniu pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Žalobca preukazuje splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách odkazom na tretiu upomienku, táto upomienka neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, táto upomienka predstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a nie výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Rovnako tiež ani výzva na predčasné splatenie úveru nie je výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje nižšie uvedený rozsudok Krajského súdu Prešov a tiež neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, ide teda o oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a nie o výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co 151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Podľa názoru žalovaného za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co 301/2019. Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok ktorá, ako vyplýva z poslednej judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbraucher Zentrale Nordrhein - Westfalen a ďalšie), má byť nevyhnutne odôvodnená. V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že tretiu upomienku ako aj výzvu na predčasné splatenie úveru treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V takom prípade žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a zároveň, tiež došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, keďže neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Uvedené potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Prešov zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co 26/2017. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarcu vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Uvedený právny názor potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.04.2018 sp. zn. 10Co 84/2018. V danom prípade za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možno považovať tretiu upomienku, žalobca však nepreukázal doručenie tejto tretej upomienky, resp. dôkaz o snahe o doručenie tejto upomienky. Podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 299/2016 Z. z. účinnom od 01.01.2017, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa

oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu [18b) Zákon č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov] na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru tretiu upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony a preto, žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimáciu. Vyššie uvedené potvrdil aj Krajský súd Nitra v rozsudku zo dňa 06.05.2021 sp. zn. 9CoCsp/6/2021. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobca v podaní doručenom súdu 10.12.2021 uviedol, že spolu s výzvou právneho predchodcu zo dňa 26.07.2018 označenej ako „Tretia upomienka“ súdu predložili aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovaný na adresu nimi uvedenú, a to pod číslom zásielky RE527043215SK dňa 26.07.2018, čo vyplýva priamo z podacieho hárku na boku na jeho ľavej strane, kde je tento dátum uvedený. Vzhľadom na uvedené žalobca trval na podanej žalobe v celom rozsahu.

5. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu uviedol, že žalobca ako dôkaz o doručení tretej upomienky predložil poštový podací hárok, pričom na stránke Slovenskej Pošty <<https://tandt.posta.sk/>> pod číslom RE527043215SK, pre zásielku nie sú evidované v informačnom systéme žiadne údaje. Žalovaný však napriek uvedenému zdôrazňuje, že poštový podací lístok bez presného označenia a identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie tretej upomienky zo dňa 26.07.2018, žalobca teda nepreukázal ani odoslanie ani doručenie tretej upomienky zo dňa 26.07.2018. V tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 30.06.2021 sp. zn. 43CoCsp 18/2021. Vzhľadom na uvedená žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

6. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na termín 23.02.2022, na ktorý riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovaného. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným súdu 17.02.2022 ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalovaného podaním doručeným súdu 21.01.2022 ospravedlnil svoju neúčasť ako aj neúčasť žalovaného na pojednávaní a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Súd preto s poukazom na ustanovenie § 180 CSP vec prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovaného.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 17.06.2018, európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, žiadosťou o flexipôžičku zo dňa 17.06.2016, oznámením o splnení obchodných podmienok pre čerpanie Flexipôžičky, informáciou finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu, avízom o zadaní platby na č.l. 22-23, prvou stranou rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 11C 4/2007-39, žiadosťou o zmenu zmluvných podmienok zo dňa 29.06.2018, všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, prehľadom splátok na č.l. 30, treťou upomienkou - pokusom o zmier zo dňa 26.07.2018, poštovým podacím hárkom na č.l. 32-33, výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 18.09.2018, kópiou obálky na č.l. 34-35, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2020, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávky na č.l. 36, výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 16.04.2021, poštovým podacím hárkom na č.l. 39-40 a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) a žalovaný uzavreli dňa 17.06.2016 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 2.500,- Eur, ktoré sa žalovaný zaviazal platiť v pravidelných 96 mesačných splátkach vo výške 49,94 Eur (s poistným) vždy k 15. dňu v mesiaci, s dátumom prvej splátky 15.07.2016 a poslednej splátky 15.06.2024, s ročnou úrokovou sadzbou 17,10%, priemernou RPMN

15,19%, celkovou sumou k zaplaceniu 4.649,36 Eur. Z prehľadu splátok úveru súd zistil, že žalovaný od poskytnutia úveru vykonal úhradu 22 splátok. Nakoľko si žalovaný riadne a včas neplnil povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, právny predchodca žalobu pristúpil k zosplatneniu úveru ku dňu 18.09.2018. Žalobca si v konaní uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 2.149,20 Eur pozostávajúcej zo zostatku nesplatenej dlžnej istiny úveru. Žalovaný žalobcovi dlžnú sumu do dňa podania žaloby neuhradil.

9. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania

16. Podľa § 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. ktorá bola právnym predchodcom žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 17.06.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere „Flexipôžička“, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2.500,- Eur, ktoré mal žalovaný splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 49,94 Eur (s poistením) vždy k 15. dňu v mesiaci. Z prehľadu splátok úveru mal súd za preukázané, že žalovaný z poskytnutej sumy 2.500,- Eur uhradil právnemu predchodcovi žalobcu 22 splátok. Nakoľko si žalovaný riadne a včas neplnil povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, právny predchodca žalobu pristúpil k zosplatneniu úveru ku dňu 18.09.2018. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanému na nového žalobcu.

22. Účastníci uzatvorili zmluvu o úvere, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 v spojení s § 2 písm. a/, písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v rámci svojho podnikania a zároveň žalovaný nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

23. V danom prípade medzi stranami sporu ostala sporná otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s poukazom na žalovaným namietané neplatné postúpenie pohľadávky s poukazom na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách.

24. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Následky postúpenia sa prejavia predovšetkým v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa Občiansky zákonník stanovuje pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň aj to, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné.

25. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo

pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 24.4.2018 sp. zn. 1Cdo 147/2017 (zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018 pod č. 60) podľa ktorého ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. V uvedenom rozhodnutí Najvyšší súd SR zároveň skonštatoval, že preukázané zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a jej doručenie adresátovi a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní sú zákonné podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, keďže zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku.

27. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihliada ex offo. V danom prípade, keďže právnym predchodcom žalobcu bola banka, súd prvej inštancie aj s poukazom na námietky žalovaného zisťoval, či boli pri postúpení pohľadávky na žalobcu dodržané podmienky ustanovené zákonom o bankách, teda či postúpenie pohľadávky bolo platné. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že postup právneho predchodcu žalobcu (Všeobecnej úverovej banky, a.s.) pred postúpením pohľadávky nebol v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení platnom v čase postúpenia pohľadávky, pretože vo výzve na zaplatenie z 26.07.2018 (označenej ako Tretia upomienka - pokus o zmier) nebolo uvedené, na zaplatenie ktorých splátok bol dlžník vyzvaný. V ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách sa ukladá banke povinnosť zaslať dlžníkovi výzvu na splnenie peňažného záväzku voči banke a možnosť postúpenia takejto pohľadávky je podmienená následným nepretržitým omeškaním dlžníka so splatením dlhu dlhším ako 90 dní. Vzhľadom na to, že výzva z 26.07.2018 obsahovala výzvu na úhradu dlžnej sumy 145,54 Eur bez uvedenia vo vzťahu ku ktorej splátke či splátkam je dlžník v omeškaní ako aj bez upozornenia na následok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách (možnosť banky postúpiť pohľadávku voči dlžníkovi na iný subjekt bez jeho súhlasu za splnenia podmienok uvedených v spomínanom ustanovení), ide o výzvu neurčitú, a preto v danom prípade neboli splnené všeobecné podmienky stanovené pre postúpenie bankových pohľadávok (obdobne v tomto smere viď aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.05.2020, sp. zn. 1Co 301/2019, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.06.2018, sp. zn. 6Co 26/2017, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.04.2020, sp. zn. 3Co 13/2019).

28. Na viac žalobca v konaní nepreukázal, že by banka skutočne doručila výzvu žalovanému zo dňa 26.07.2018. Žalobca poukazoval na samotnú výzvu - tretiu upomienku a k nej priložený poštový podací hárok zo dňa 26.07.2018. Z uvedených listín však vyplýva len vyhotovenie písomnej výzvy žalovanému a jej odoslanie, žalobca však týmito dokladmi nepreukazuje skutočné doručenie tejto výzvy žalovanému (viď rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.01.2019, sp. zn. 3Co 151/2018).

29. V danom prípade podľa názoru súdu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko žalobca síce v konaní predložil výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka avšak táto je neurčitá, keďže neobsahuje odôvodnenie, vo vzťahu ku ktorej splátke sa žalovaný dostal do omeškania (keď z prehľadu platieb na č.i. vyplýva, že žalovaný uhradil poslednú splátku 19.03.2018, následne nič neplatil až do 13.07.2018, kedy uhradil opäť jednu splátku) a zároveň žalobca nepreukázal samotné doručenie tejto výzvy žalovanému. S poukazom na uvedené je potom zrejmé, že v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, a teda právny predchodca žalobcu postúpil tzv. živý úver, čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. a preto postúpenie pohľadávky na žalobcu je neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

30. Vzhľadom na vyššie uvádzané odôvodnenie tohto rozhodnutia súd dospel k záveru, že k zosplatneniu pohľadávky z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.06.2016 nedošlo platne a potom nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu tejto pohľadávky na žalobcu, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko žalobca nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v konaní.

31. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.